

A Fővárosi Ítéltábla a Grád és Regász Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Grád András ügyvéd) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, dr. Gondos Gabriella ügyvéd (fél címe 1) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe.) I. rendű, a személyesen eljáró II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe.) II. rendű, a személyesen eljáró III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe.) III. rendű, a személyesen eljáró IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe.) IV. rendű, a személyesen eljáró V.rendű alperes neve (V.rendű alperes címe.) V. rendű, a személyesen eljáró VI.rendű alperes neve **VI. r. alperes címe**) VI. rendű alperesek ellen élettársi vagyontársaság megosztása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. június 6. napján meghozott 17.P.26.984/2009/88. számú ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 91. és 93. sorszám alatt, a felperes részéről 95. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja.

Mellőzi a 4. tételszám alatt felvett ... forgalmi rendszámú Suzuki Swift típusú személygépkocsi felperes tulajdonába adását, és élettársi közös vagyontársaság megosztása jogcímén a felperes tulajdonába adott vagyontárgyak értékét 3.500.000 (Hárommillió-ötszázezer) forintban állapítja meg.

Mellőzi az 5. tételszám alatt felvett ... forgalmi rendszámú Honda Accord típusú személygépkocsinak, valamint a 2. tételszám alatt felvett ... alatti ingatlan közös vagyontársaság megosztása címén az I. rendű alperes tulajdonába adását. Az I. rendű alperes tulajdonába adott vagyontárgyak értékét 565.000 (Ötszázhatvanötezer) forintban állapítja meg.

A felperes értékkülönbség megfizetésére történő kötelezését mellőzi, és helyette az I. rendű alperest kötelezi arra, hogy fizessen meg a felperesnek 30 nap alatt 342.532 (Háromszáznegyvenkétezer-ötszázharminckettő) forintot.

Az I. rendű alperesnek a felperes javára történt elsőfokú perki költség fizetésére kötelezését mellőzi, és a felperes által az I. rendű alperesnek fizetendő elsőfokú perki költség összegét 20.600 (Húszezer-hatszáz) forintba állapítja meg.

A felperes által az államnak fizetendő kereseti illeték összegét 268.900 (Kétszázhatvannyolcezer-kilencszáz) forintba állapítja meg, és megállapítja, hogy a le nem rótt 229.100 (Kétszázhuszonkilencezer-egyszáz) forint kereseti illetéket az állam viseli.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 189.300 (Száznyolcvankilencezer-háromszáz) forint másodfokú perki költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 127.700 (Százhuszonhétezer-hétszáz) forint fellebbezési illetéket, míg 602.600 (Hatszázkétezer-hatszáz) forint fellebbezési illetéket az állam visel.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és az I. rendű alperes (a továbbiakban: a felek) 2004. június 1. napjától 2009. november 29. napjáig élettársi kapcsolatban éltek.

Az élettársi kapcsolat kezdetén a felperes tulajdonában állt a ... forgalmi rendszámú Suzuki Swift típusú személygépkocsi, amelyet 2006. júniusban értékesített. A még fennálló hitelt visszafizette és a vételárból maradt 100.000 forintot kiegészítve megvásárolta a ... forgalmi rendszámú Suzuki Swift típusú személygépkocsit, amelyhez kölcsönt igényelt. Az együttélés tartama alatt a kölcsönből 1.025.000 forintot fizettek vissza.

Az élettársi kapcsolat kezdetén az I. rendű alperes tulajdonában állt az ... forgalmi rendszámú Peugeot 307 típusú személygépkocsi, amelyet 2007-ben 1.650.000 forint vételárért értékesített és 4.200.000 forintért megvásárolta a ... forgalmi rendszámú Honda Accord típusú személygépkocsit.

Az I. rendű alperes a 2004. március 1. napján kötött adásvételi szerződéssel vásárolta meg a ... hrsz.-ú, ... szám alatti ingatlant (a továbbiakban: ... ingatlan). Az ingatlan vételára 23.000.000 forint volt, amelyből az I. rendű alperes 12.000.000 forintot készpénzben fizetett ki és a fennmaradó hátralékos vételár kifizetéséhez az ... Bank Zrt.-től vett fel 11.000.000 forint összegű kölcsönt. Az együttélés tartama alatt a felek az ingatlant felújították: légkondicionálót szereltek a nappaliba és a hálóba, rendezték a kertet, a kertkaput távvezérlésűvé alakították, riasztót telepítettek, a konyhabútort kiegészítették, festettek és az előkertben a bejárat előtti részt leburkolták. Az ingatlant az I. rendű alperes 2008. május 21. napján 29.000.000 forint vételárért eladta. A vételárból visszafizette az ... Bank Zrt. felé még fennálló 10.000.000 forint összegű tartozást, 12.600.000 forintért megvásárolta a ..., belterületi fekvésű, ... hrsz.-ú, ..., ... szám alatti lakást (a továbbiakban: ... utcai ingatlan), 6.400.000 forintot pedig az ... Banknál vezetett bankszámláján helyezett el.

Az I. rendű alperes a 2005. június 1. napján kötött adásvételi szerződéssel szerezte meg a ..., külterületi fekvésű, szántó megnevezésű, ... hrsz.-ú ingatlan 4/16 tulajdoni hányadát. (a továbbiakban: ... szántó ingatlan) Az ingatlan további tulajdonosai a II.-VI. rendű alperesek.

Az élettársi kapcsolat megszakításakor a felek élettársi közös vagyonába 705.000 forint értékű ingóság tartozott, amelyből 140.000 forint értékű ingóság került a felperes, 565.000 forint értékű ingóság pedig az I. rendű alperes birtokába.

A felperes keresetében a felek szerzésben való azonos arányú közreműködése mellett az élettársi közös vagyon megosztását kérte úgy, hogy a bíróság adja a felperes tulajdonába a birtokában lévő 140.000 forint értékű ingóságot, valamint a ... szántó ingatlant 4.000.000 forint értékben. A további ingóságok I. rendű alperes tulajdonába adását, továbbá azt kérte, hogy a bíróság az élettársi közös vagyonból a különvagyonba történt beruházások elszámolásával kötelezze az I. rendű alperest 3.040.000 forint megfizetésére.

A felperes keresete az alábbi számításon alapult:

Nem vitatta a felperes, hogy a ... ingatlan az I. rendű alperes különvagyonában állt. Az ingatlanra azonban a hitel közös törlesztése, a vagyonszerzési illeték kifizetése és a beruházások költségeinek viselése címén az élettársi közös vagyonból 8.895.000 forintot fordítottak. Az azonos szerzési arányra tekintettel ebből a felperest 4.447.500 forint illeti meg.

A ..., ... utcai ingatlan 12.600.000 forintos vételárát a ... ingatlan értékesítése során befolyt vételár felhasználásával fizették ki. A ... utcai ingatlanból a felperest megillető 4.447.500 forint az ... utcai ingatlan teljes vételárának a 35,3%-a. Az ... utcai ingatlan jelenlegi értéke 11.000.000 forint, így annak 35,3%-a, 3.883.000 forint illeti meg a felperest.

Állította, hogy a ... szántó ingatlant az élettársi közös vagyon felhasználásával vásárolták, így az fele-fele arányú közös tulajdonukban áll. Az ingatlan 4.000.000 forintos forgalmi értékéből az azonos szerzési arányra tekintettel a felperest 2.000.000 forint illeti meg.

Az ingóságokból 140.000 forint értékű ingóságnak a felperes, míg 930.000 forint értékű ingóságnak az I. rendű alperes tulajdonába adását kérte.

Az I. rendű alperes javára kérte elszámolni a felperes különvagyonában álló Suzuki Swift típusú személygépkocsira az élettársi kapcsolat fennállása alatt közösen törlesztett összegek felét, 512.500 forintot; míg a felperes javára kérte elszámolni az I. rendű alperes különvagyonában álló Honda Accord típusú személygépkocsi vételárához az élettársi közös vagyonból történt hozzájárulás felét, 1.275.000 forintot.

Az élettársi közös vagyonba tartozó vagyontárgyak értékét 16.070.000 forintban határozta meg, amelyből a felperest 6.418.000 forint, illetve az egymás különvagyonába történt közös vagyoni beruházás elszámolásaként 762.500 forint; összesen 7.180.500 forint illeti meg.

A 140.000 forint értékű ingóság és a 4.000.000 forint értékű ... szántó ingatlan felperes tulajdonába adása esetén az I. rendű alperes 3.040.000 forint értékkiegyenlítés fizetésére köteles.

Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. A felek szerzési arányát az I. rendű alperesre kedvezőbben 80-20%-ban határozta meg.

Állította, hogy a ... ingatlan különvagyonában állt, a kölcsön törlesztőrészeit és a vagyonszerzési illetéket a különvagyonából fizette ki, a beruházások pedig már az élettársi kapcsolat kezdete előtt elkészültek.

A ..., ... utcai ingatlan vételárát a ... ingatlan vételárából fizette ki, így az szintén a különvagyonában áll.

Állította azt is, hogy a ... szántó ingatlan is a különvagyonában áll, mert a vételárát az édesanyjától ajándékba kapott készpénz felhasználásával fizette ki.

Az ingóságok megosztását a felperes által előadott módon nem ellenezte és nem vitatta azt sem, hogy a felperes különvagyonában álló Suzuki Swift típusú személygépkocsi törlesztőrészeitének a kifizetése címén az őt a szerzéshez való hozzájárulása arányának megfelelő összeg illeti meg. A különvagyonában álló Honda Accord típusú személygépkocsi vételár különbözetének az elszámolására irányuló felperesi igényt kérte elutasítani, mert a teljes vételárát a saját jövedelméből fizette ki.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a vagyonmérleg 6., 7., és 16. tételszáma alatt felvett ingóságok az I. rendű alperes különvagyonában állnak.

A felek élettársi közös vagyont úgy osztotta meg, hogy a felperes tulajdonába adott 140.000 forint értékű ingóságot, a ... szántó ingatlan 4/16 tulajdoni hányadát, továbbá a ... forgalmi rendszámú Suzuki Swift típusú személygépkocsit; összesen 4.447.500 forint értékben.

Az I. rendű alperes tulajdonába adta a vagyonmérlegben szereplő további ingóságokat, a ... forgalmi rendszámú Honda Accord típusú személygépkocsit, valamint a ..., ... utca ... szám alatti ingatlant, összesen 16.867.500 forint értékben, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 60 napon belül 1.863.700 forint értékkülönböt. Ezt meghaladóan a felperes keresetét

elutasította.

Az I. rendű alperest a felperes javára 406.367 forint, a felperest pedig az I. rendű alperes javára 122.885 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

A le nem rótt 498.000 forint kereseti illeték azonos arányú viselésére kötelezte a feleket.

A felek szerzésben való közreműködése arányának meghatározása során figyelembe vette, hogy a felperes az élettársi kapcsolat tartama alatt 9.322.950 forint, az I. rendű alperes pedig 25.119.651 forint összegű jövedelemhez jutott. Ez az I. rendű alperesre kedvezőbben 24-76%-os közreműködési arányt jelent. Megállapította, hogy a gyermek születéséig a felek a háztartási munkát közösen végezték, de 2006. augusztustól 2008. januárig a felperes volt otthon a gyermekkel és a háztartást nagyobb részben ő látta el. Ezért a háztartásban végzett munkára tekintettel a szerzési arányt a felperes javára 30, az I. rendű alperes javára 70%-ban határozta meg.

Rögzítette, hogy a ... ingatlan vételárának kifizetéséhez az I. rendű alperes által felvett kölcsön törlesztésére 5.750.000 forintot fizettek ki. A szerzési arányra tekintettel ennek 30%-a; 1.725.000 forint a felperes javára számolandó el. A felperes tehát az ingatlan vételéhez és az I. rendű alperesi külön adósság törlesztéséhez 1.725.000 forinttal; az I. rendű alperes pedig 12.000.000 + 9.475.000 forinttal; összesen 21.475.000 forinttal járult hozzá. A teljes ráfordítás 23.200.000 forint volt, amelyből a felperesre 7,43%; $(1.725.000 / 23.200.000)$ az I. rendű alperesre pedig 92,57% $(21.475.000 / 23.200.000)$ esik.

Miután a ..., ... utcai ingatlan 12.600.000 forintos vételárát a ... ingatlan vételárából fizették ki, a felperest az ... utcai ingatlanban 7,43%-os részesedés illeti meg. Ez az ingatlan jelenlegi, 11.000.000 forintos értéke alapján a felperes javára 817.300 forint értékű ingatlan-nyilvántartáson kívül keletkezett tulajdonjogot eredményez.

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a ... ingatlanban történt értéknövelő beruházások részben a felek közös együttműködése, részben az I. rendű alperes vagyonának felhasználásával történt. Álláspontja szerint azonban ez külön megtérítési kötelezettséget nem keletkeztetett, mert a felújítással elért értéknövekedés az értékesítés során befolyt 29.000.000 forintos vételárban már értékelésre került.

Az elsőfokú bíróság a ... szántó ingatlannak a felek élettársi közös vagyonába tartozását állapította meg. Az I. rendű alperes ugyanis nem bizonyította, hogy az ingatlan vételárát az édesanyjától kapott ajándék felhasználásával fizette ki. Életszerűtlennek tartotta ugyanis az elsőfokú bíróság, hogy az ingatlan megvételének hónapjában az I. rendű alperes a vételárnak megfelelő összeget a számláiról felvette, de azt nem a vételár kifizetésére fordította. A szerzési arányra tekintettel az ingatlan 30%-a áll a felperes, 70%-a az I. rendű alperes tulajdonában.

A felperes birtokába került gépkocsi megvételéhez a felperes által felvett hitelből az élettársi kapcsolat fennállása alatt 1.025.000 forintot fizettek ki, amelyből annak 70%-a; 717.500 forint az I. rendű alperest illeti meg. Az I. rendű alperes tulajdonában álló Honda Accord típusú személygépkocsi vételárához felhasznált 2.550.000 forintos közös vagyon 30%-a; 765.000 forint pedig a felperes javára számolandó el.

Az elsőfokú ítéleti marasztalás az alábbi számítás eredményeként alakult ki:

Az élettársak közös vagyona:

1. ...i szántó ingatlan: 4.000.000 forint;

2. Ingóságok: 705.000 forint;

összesen: 4.705.000 forint értékben.

A szerzési arányra tekintettel ebből a felperest 30%: azaz 1.411.500 forint;

- az I. rendű alperest 70%: azaz 3.293.500 forint illeti meg.

Az élettársi közös vagyon megosztása címén az elsőfokú bíróság a felperes tulajdonába adta a ... szántó ingatlant 4.000.000 forint értékben;

- valamint a 8. és 22. tételszámú ingóságokat 140.000 forint értékben;

összesen: 4.140.000 forint értékben.

A megosztás során tehát a felperes a jutójához képest 2.728.500 forinttal magasabb értékhez jutott.

Az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes tulajdonába 565.000 forint értékű ingóságot adott, ezáltal az I. rendű alperes a megosztás során a jutójához képest 2.728.500 forinttal alacsonyabb értékhez jutott.

Ez azt eredményezi, hogy értékkiegyenlítés címén a felperes köteles az I. rendű alperesnek 2.728.500 forintot megfizetni.

Az élettársi közös vagyonból a felek különvagyonába történt beruházás megtérítése címén a felperes köteles megfizetni az I. rendű alperesnek a Suzuki típusú személygépkocsira kifizetett törlesztés 70%-át: 717.500 forintot.

Az I. rendű alperes köteles megfizetni a felperesnek a Honda típusú személygépkocsi vételárának kifizetéséhez felhasznált élettársi közös vagyon 30%-át: 765.000 forintot,

- valamint az I. rendű alperes különvagyonában álló ..., ... utcai ingatlanban a felperest megillető 817.300 forint értékű tulajdonjogának ellenértékét;

összesen: 1.582.300 forintot.

A felek közötti elszámolás tehát az alábbiak szerint alakul:

A felperes köteles megfizetni az I. rendű alperesnek

- értékkiegyenlítés címén: 2.728.500 forintot,

- megtérítésként: 717.500 forintot

összesen: 3.446.000 forintot.

Az I. rendű alperes köteles a felperesnek megtérítés címén megfizetni 1.582.300 forintot.

Az egymással szemben álló tartozások beszámításával tehát a felperes köteles az I. rendű alperes részére 1.863.700 forint megfizetésére.

Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezett.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte.

Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a felek szerzésben való közreműködésének aránya azonos mértékű volt.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem számolta el javára a ... ingatlan felújítására és az illetékére az élettársi kapcsolat fennállása alatt kifizetett 3.020.000 forintot.

A perköltségviselés körében kérte annak figyelembe vételét, hogy az I. rendű alperes a perben rosszhiszeműen járt el, mert az 5 éves együttélésüket követően a felperest megillető vagyon értékét 0 forintban határozta meg.

Az I. rendű alperes elsődleges fellebbezési kérelmében a felperes marasztalásának 7.192.045 forintra történő felemelését kérte.

Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását úgy kérte, hogy az ítéletábra mellőzze a ... szántó ingatlan felperes tulajdonába adását és nem ellenezte a felperes marasztalásának 392.045 forintra leszállítását.

Kérte, hogy az ítéletábra mellőzze az I. rendű alperes perköltségben történő marasztalását.

A másodfokú eljárás során elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a felperes fellebbezéssel vagy csatlakozó fellebbezéssel támadta az elsőfokú ítéletet.

Az ítélet ellen az I. rendű alperes fellebbezett, a felperes pedig 2014. augusztus 14. napján „(csatlakozó) fellebbezés” megnevezésű beadványt terjesztett elő és a Pf.5. sorszám alatti nyilatkozatában is azt kérte, hogy a 2014. augusztus 14. napján előterjesztett beadványát és a 2014. november 27. napján előterjesztett észrevételeit az ítéletábra csatlakozó fellebbezésnek tekintse. Az I. rendű alperes vitatta, hogy a felperes beadványa a csatlakozó fellebbezés feltételeinek megfelel.

A Pp. 234. § (1) bekezdés rendelkezése szerint a fellebbezés határideje a határozat közlésétől számított 15 nap. A Pp. 219.§ (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával az ítélet közlésének az ítélet felek részére történő kézbesítése minősül. Az elsőfokú bíróság ítéletét a felperes képviselője részére 2014. július 11. napján kézbesítették.

A Pp. 103. § (1) bekezdése alapján a határidőket napok, hónapok vagy évek szerint kell számítani és a (2) bekezdés szerint a napokban megállapított határidőbe a kezdőnap nem számít bele. A 104/A. § (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a napokban megállapított határidőbe nem számít bele minden évnek a július 15. napjától augusztus 20. napjáig terjedő időszaka.

Ezen jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően a felperes részére 2014. július 11. napján kézbesített ítélet elleni fellebbezés előterjesztésére nyitva álló határidő 2014. szeptember 1. napján telt el. A felperes által 2014. augusztus 14. napján előterjesztett beadvány tehát még a fellebbezési határidőn belül érkezett.

A Pp. 244. § (4) bekezdése alapján a fél részére nyitva álló fellebbezési határidő alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezést önálló fellebbezésnek kell tekinteni.

Az ítéletábra ezen jogszabályi rendelkezések alkalmazásával az I. rendű alperes által csatlakozó fellebbezésként előterjesztett beadvány fellebbezésnek tekintette és akként bírálta el.

A felperes fellebbezése részben alapos, az I. rendű alperes fellebbezése alaptalan.

Szerzési arány:

A felperes fellebbezésében azt kérte, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított és az I. rendű alperesre kedvezőbb 30-70%-os szerzési arányt változtassa meg és a felek szerzésben való közreműködésének arányát azonos mértékűnek tekintse.

Nem vitatta, hogy az élettársi kapcsolat fennállása alatt a felperes 9.322.950 forint, az I. rendű alperes pedig 25.119.651 forint jövedelemre tett szert, de sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az ezen adatok alapján meghatározható arányt tévesen számolta ki, mert az a megállapított 24-76%-kal szemben 27,1% és 72,9%.

Kifogásolta, hogy elsőfokú bíróság az I. rendű alperes adókkal és járulékokkal csökkentett vállalkozói díjából nem vonta le a vállalkozási tevékenység folytatásához szükséges személygépkocsi üzemanyag költségét. Fenntartotta azt az elsőfokú eljárás során kifejtett álláspontját, hogy az I. rendű alperes vállalkozási tevékenysége során havonta legalább 1200 km-t utazott, amely a 25 forint/km üzemanyagár mellett az élettársi kapcsolat tartama alatt legalább 2.262.000 forint, a vállalkozói tevékenység költségeként jelentkező kiadást jelentett.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében nem vitatta az elsőfokú ítélet által megállapított, a szerzési arány kiszámításának alapjául szolgáló jövedelmek összegét és nem vitatta, hogy ezek egymáshoz viszonyított aránya a felperes fellebbezésének megfelelően 27-73%.

A felperes fellebbezésének az üzemanyagra fordított kiadás költségként történő elszámolására irányuló fellebbezésére ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást ebben a körben az I. rendű alperes előadása, (62. szám alatti jegyzőkönyv 4. oldal és 66. szám alatti jegyzőkönyv 2. oldal) az I. rendű alperes édesanyjának tanúvallomása (31. sorszám alatti jegyzőkönyv 3. oldal és 86. sorszám alatti jegyzőkönyv 6. oldal), ... biztonságtechnikai vállalkozó és az ... Bt. képviselőjének egyszerű magánokiratba foglalt nyilatkozata (80/1. és 80/2. sorszám alatt csatolt iratok), az ... Rt. kereskedelmi igazgatójának, ... a teljes bizonyítóerejű magánokiratba foglalt nyilatkozata (86/A/1. sorszám alatt csatolt irat) valamint az APEH jövedelemigazolásai (17/A/1-A/7.) alapján az alábbiak szerint kiegészíti:

Az I. rendű alperes 1996. évtől 2001. december 31. napjáig rendészként, illetve biztonságtechnikai munkatársként a budapesti telephelyekkel, illetve bolthálózattal rendelkező ... Rt. alkalmazottja volt. Munkakörébe tartozott egyebek mellett biztonságtechnikai berendezések felszerelése a munkáltató egységeinél. Utazási költségét a munkáltató úgy térítette meg, hogy 2000 km-ig a felmerülő benzinköltséget a munkabérébe beépítették.

2002. évtől kezdődően ugyanezt a tevékenységet az ... Kft.-nél, majd jogutódjánál, a ... Kft.-nél vállalkozóként végezte. Vállalkozóként kifejezetten gépkocsihasználathoz kötődő költségtérítést nem kapott.

2002. március 1-től 2006. február végéig az I. rendű alperes megbízási szerződéses kapcsolatban állt az ... Bt.-vel. A Bt.-től havonta azonos összegű megbízási díjat kapott, amely tartalmazta a munkája elvégzéséhez szükséges egyéb költségeket, így az úti-, a telefon-, és egyéb költségeket is.

2006. március 1-től határozatlan idejű, folyamatos szerződéses kapcsolatban állt ... biztonságtechnikai vállalkozóval. Ezen vállalkozási tevékenysége során egy országos kiterjedésű, sok ingatlannal rendelkező Kft. üzlethelyiségeinek káreseményeivel, a bérbe adott ingatlanok használatának ellenőrzésével és az ingatlanok biztonságtechnikai rendszerével kapcsolatos napi teendőket látta el. ... biztonságtechnikai vállalkozó havi határozott összegű vállalkozói díjat fizetett ki az I. rendű alperesnek, amely minden felmerült költségét fedezte. Szerződéses kapcsolatuk 2008. január 15. napjáig állt fenn.

Az I. rendű alperes vállalkozóként befolyt és az egyszerűsített vállalkozói adóval csökkentett jövedelmének átlaga 2004., 2005. és 2006. évben évi 7.993.000 forint volt, amely 2007., 2008. és 2009. évre átlagosan évi 2.161.000 forintra csökkent.

A kiegészített tényállás alapján részben alapos a felperesnek az üzemanyag költség vállalkozói díjat csökkentő tételként történő elszámolására irányuló fellebbezése.

Az I. rendű alperes édesanyja adta elő tanúvallomásában (86. számú jegyzőkönyv 7. oldal), hogy 2002. évtől kezdődően csak az I. rendű alperes munkavégzésének jogi kereteiben történt változás: az ... Kft.-nek 2002. évet megelőzően alkalmazottja volt, 2002-től kezdődően pedig vállalkozóként dolgozott. Az I. rendű alperes nem tett olyan tényelőadást, hogy munkakörében bármilyen változás történt volna. Abból az I. rendű alperes által előadott tényből, hogy alkalmazottként történő munkavégzése idején munkabére havi 2000 km utazás költségeit is tartalmazta, az következik, hogy munkakörébe havi 2000 km utazás is beletartozott. Amennyiben munkaköre nem változott, akkor vállalkozóként is ugyanilyen mértékű utazással járt a munkája. Ezt erősíti meg az I. rendű alperes édesanyjának az a tanúvallomása is (31. számú jegyzőkönyv 3. oldal), amely szerint az I. rendű alperesnek a vállalkozás folytatásához szüksége volt személygépkocsira, illetve annak cseréjére.

Ezt a tényt alátámasztja ..., (86/A/1.) az ... Rt. kereskedelmi igazgatójának nyilatkozata is, amely szerint az I. rendű alperes munkavállalóként a gépkocsihasználathoz költségtérítést kapott. A

költségtérítés mértékét az I. rendű alperes adta elő, ezért nincs jelentősége annak, hogy az ... Rt. alapvetően budapesti vagy vidéki telephelyekkel működött.

Az ítéltábla a Pp. 206.§. alapján bizonyítékként értékelte ... biztonságtechnikai vállalkozó és az ... Bt. képviselőjének a 80/1. és 80/2. szám alatt csatolt egyszerű okiratba foglalt nyilatkozatát is. Önmagában az a tény, hogy a nyilatkozattevők munkakapcsolatban álltak vagy esetleg jelenleg is munkakapcsolatban állnak a felperes házastársával, a nyilatkozatok tartalmát nem teszi aggályossá, mert összhangban állnak az egyéb bizonyítékokkal is, és más bizonyítékokkal együtt alkalmasak annak a felperesi állításnak az alátámasztására, hogy az I. rendű alperes vállalkozási tevékenysége vidéki utazásokkal is járt.

Ezen bizonyítékok alapján az ítéltábla bizonyítottan látta a felperesnek azt az előadását, hogy az I. rendű alperes vállalkozási tevékenységének folytatásához szükség volt a személygépkocsi használatára. Nyilvánvaló, hogy az ezzel felmerülő költségek, amelyek az I. rendű alperes vállalkozói díjbevételeinek a részét képezték, nem folyhattak be az élettársi közös vagyongba. Alapos ezért a felperesnek az az igénye, hogy ezeket a költségeket - hasonlóan a vállalkozás működtetésével felmerülő egyéb költségekhez - szintén számolja el a bíróság úgy, hogy ezekkel a költségekkel is csökkentse az I. rendű alperesnek a közös szerzéshez való hozzájárulásként elszámolható bevételeit.

A gépjármű üzemeltetésével kapcsolatban felmerült költségek alapjául figyelembe vett, havonta megtett km mennyiséget a felperes havi 1200 km-ben állította, az I. rendű alperes pedig 200 km-ben fogadta el (82/A/1. szám alatti előkészítő irat). Az I. rendű alperes által elfogadott havi 200 km 20 munkanappal számolva, napi 10 km utazást jelent. Ez azt feltételezi, hogy valamennyi üzlethelyiség, amelynek az ellenőrzésével kapcsolatos feladatokat az I. rendű alperesnek el kellett látnia, az I. rendű alperes lakásától legfeljebb 5 km távolságra volt. Ez nyilvánvalóan nem reális.

A felperes által megjelölt havi 1200 km 20 munkanappal számolva, napi 60 km megtételét jelenti, vagyis azt, hogy az egyes üzlethelyiségek az I. rendű alperes lakásától átlagosan 30 km távolságra voltak. Még ha el is fogadja a bíróság az I. rendű alperesnek azt az állítását, hogy megbízójának telephelyei túlnyomórészt ...en voltak, akkor is reális az a felperesi állítás, hogy vállalkozásának működtetése során az I. rendű alperes átlagosan havi 1200 km-t utazott. Köztudomású tény ugyanis, hogy ... területe 525 km², határainak távolsága É-D irányban 26 km, K-Ny irányban pedig 32 km. Ezen adatok ismeretében akkor sem túlzott napi 60 km utazással számolni, ha az I. rendű alperes munkavégzése túlnyomórészt ...en, és csak alkalmanként történt vidéken.

Értékelni kell ugyanakkor azt a tényt is, hogy az I. rendű alperesnek a vállalkozásából befolyt bevétele 2007. évtől kezdődően a korábbi évek bevételeinek a 27%-ára csökkent. Nyilvánvaló, hogy az alacsonyabb vállalkozói díj kevesebb munka elvégzését jelenti, ami kevesebb utazással jár.

Az ítéltábla ezért a 2004. június 1-től 2006. december 31. napjáig terjedő időtartamra elfogadta gépkocsihasználat költségeként a felperes által megjelölt havi 1.200 km-hez igazodó 30.000 forint, összesen 930.000 forint összeget, míg a 2007. január 1. napjától 2009. november 30. napjáig terjedő időtartamra ezt az összeget a vállalkozói díj csökkenésével arányosan, havi 8.100 forintban, összesen 283.500 forintban határozta meg. Ez azt jelenti, hogy az élettársi kapcsolat tartama alatt az I. rendű alperesnek a vállalkozása működtetésével felmerülő gépkocsihasználat címén 1.213.500 forint költsége merült fel.

Az I. rendű alperes szerzéshez való hozzájárulásaként elszámolható bevételeinek összege tehát 23.906.151 forint volt. (25.119.651 - 1.213.500).

A szerzési arány meghatározása során tehát abból kell kiindulni, hogy a felperes élettársi kapcsolat alatt befolyt nettó jövedelme 9.322.950 forint, míg az I. rendű alperesé 23.906.151 forint volt. Ez összesen229.101 forint, amely a felperes javára 28%, az I. rendű alperes javára pedig 72%-os arányt jelent.

A felperes fellebbezésében azt kérte, hogy az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét úgy változtassa meg, hogy a felperesnek a háztartásban végzett munkájára tekintettel a felperes javára az elsőfokú bíróság által megállapított 6%-os részesedési arányt 15%-ra emelje fel. Fellebbezését azzal indokolta, hogy az I. rendű alperes nem bizonyította a háztartási munkában való számottevő részvételét.

Az I. rendű alperes fellebbezésében nem vitatta az elsőfokú ítéletnek azt a rendelkezését, amely a háztartásban végzett munkára tekintettel a felperes szerzésben való közreműködésének arányát 24%-ról 30%-ra felemelte. Fellebbezési ellenkérelmében úgy nyilatkozott, hogy az elsőfokú bíróság túlzottan magasán értékelte a felperes által a gyermeknevelésben és a háztartásban végzett munkát és ellenezte ezen a címen a felperes szerzési arányának 15%-kal történő emelését is. Arra hivatkozott, hogy nincs olyan törvényi vélelem, amely szerint egy együtt élő különmű pár esetében annak nőtagja végzi a háztartási munkát, ezért a felperes terhelte annak bizonyítása, hogy a háztartási munkák felénél többet végzett.

A felperesnek a szerzési aránya háztartásban végzett munkájára tekintettel történő emelésére irányuló fellebbezése alaptalan.

A Ptk. 578/G. § (1) bekezdésének második fordulata úgy rendelkezik, hogy a háztartásban végzett munka a szerzésben való közreműködésnek számít. Ez a jogszabályi megfogalmazás azonban nem azt jelenti, hogy a háztartási munkát automatikusan a szerzési arányt növelőnek kell tekinteni. Csak akkor számolható el ekként, ha az együttélés alatt hasonló jellegű tevékenységet a másik fél egyáltalán nem végzett, vagy az arra hivatkozó fél által elvégzett háztartási munka jelentősen meghaladta a másik fél által végzett hasonló munkát.

Háztartási munkaként kell azonban értékelni az élettársak közös gyermekének gondozásával felmerülő tevékenységet is. Az elsőfokú eljárás során a felperesnek a gyermek nevelésével, ellátásával végzett munkáját és annak értékét maga az I. rendű alperes is elismerte. A felperes ezen tevékenységére tekintettel ugyanis nem ellenezte, hogy a felperes szerzéshez való hozzájárulásaként elszámolt jövedelmét úgy határozza meg a bíróság, hogy a 2006-os és 2007-es évre, - amikor a felperes gyermekgondozási díjban részesült, így alacsonyabb volt a bevétele, - ne a tényleges, hanem a 2005. évben elért munkabérével számoljon a bíróság. (61. szám alatti előkészítő irat 2. oldal)

Erre ugyan utalt az elsőfokú ítélet is, de az elsőfokú bíróság által a felperes 9.322.950 forintban megállapított jövedelme a tényleges, tehát 2006. és 2007. évre a terhességi-gyermekágyi segély és a gyermekgondozási díj összegét tartalmazó bevétele. Ezért úgy kell tekinteni, hogy az elsőfokú bíróság a felperesnek a gyermeknevelésben végzett munkáját a háztartási munkán belül, az erre tekintettel módosított szerzési arányban számolta el.

A felperesnek az I. rendű alperes által elismert, a gyermekvállalás miatt 2006. és 2007. évben kiesett jövedelme 1.439.401 forint volt. (11/F/2. szám alatt csatolt irat) Ez azt jelenti, hogy a felperesnek a szerzési arány meghatározása körében figyelembe vehető, az I. rendű alperes által is elismert, a gyermek ellátása, nevelése során kifejtett tevékenységére tekintettel megállapított hozzájárulásával növelt bevétele 10.762.351 forint. (9.322.950+1.439.401) Ez a felek korábban megállapított szerzési arányát az eredeti 28-72%-ról 31-69%-ra módosítja (10.762-351 + 23.906.151 = 34.668.502), és csak az ezt meghaladó módosítás az, ami kizárólag a háztartási munkára tekintettel történt.

Annyiban alapos az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme, hogy a felperes nem bizonyított jelentős eltérést a felperes javára a felek háztartásban végzett tevékenysége során. Személyes meghallgatása során ugyanis a felperes is úgy nyilatkozott, hogy mind ...ön, mind az ... utcai lakásban mindketten kivették a részüket a háztartási munkából. (20. szám alatti jegyzőkönyv 5.

oldal) Ezért az elsőfokú bíróság által a háztartási munka végzésére tekintettel megállapított 6%-os szerzési arány módosításának az emelése nem indokolt.

Az ítélet tábla ezért az elsőfokú bíróság mérlegelését elfogadva az eredeti 28-72%-os szerzési arányt a felperesnek a gyermek ellátása körül végzett munkájára, valamint a háztartásban végzett tevékenységére tekintettel (1%-os kerekítéssel) 35-65%-ra módosította az I. rendű alperesre kedvezőbben.

... alatti ingatlanra fordított közös vagyoni beruházások:

A felperes fellebbezésében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes különvagyonában álló ingatlanra az élettársi közös vagyonból fordított beruházás címén kizárólag az ingatlan megvásárlásához felvett hitel törlesztésére kifizetett összegeket számolta el és nem számolta el a felek által elvégzett értéknövelő beruházásokat, valamint az élettársi közös vagyonból kifizetett vagyonszerzési illetéket. Vitatta az elsőfokú ítéletnek azt a megállapítását, hogy a beruházások értéknövelő hatása azért nem keletkeztetett külön elszámolási kötelezettséget, mert a felújítással elért értéknövekedés az értékesítés során befolyt 29.000.000 forintos vételárban már értékelésre került.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Állította, hogy a felújítási munkákra az életközösség kezdete előtt került sor és annak értéke legfeljebb 1.255.000 forintot jelentett.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a ... szám alatti ingatlanon végzett felújítási munkák körében ... és ... (42. sorszám alatti jegyzőkönyv 2. és 3. oldal) valamint ... tanú vallomása, (59. sorszám alatti jegyzőkönyv 4. oldal) a riasztóberendezés 24/A/35. szám alatt csatolt átadás-átvételi jegyzőkönyve és a felek másodfokú tárgyaláson tett egyező előadása alapján az alábbiak szerint kiegészíti:

Az I. rendű alperes az élettársi kapcsolat létesítése előtt az ingatlant kifestette, riasztóberendezést telepített, a konyhabútort egy elemmel kibővítette, illetve megvásárolta a sütőt és a főzőlapot. A felek az ingatlanba történt beköltözésüket követően az élettársi közös vagyon felhasználásával 500.000 forint költséggel végezték el a kert rendezését, 150.000 forint költséggel automatizálták a kertkaput, 100.000 forint költséggel a kocsibejáró előtti bejáratot burkolattal látták el, illetve 300.000 forint bekerülési költséggel légkondicionáló berendezést építettek. Az összes beruházás az ingatlan forgalmi értékét 2.350.000 forinttal, az életközösség fennállása alatt elvégzett beruházások pedig 1.470.000 forinttal emelték.

A felperesnek azt az állítását, hogy a légkondicionáló berendezést ajándékba kapták, amely ajándékozás mindkettőjükre tekintettel történt, bizonyította ... tanú vallomása, (42. sorszám alatti jegyzőkönyv 2. oldal) aki kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a klímaberendezést mindkét fél részére ajándékba adta. Azt a felperesi állítást pedig, hogy a kert építésére és rendezésére az ingatlanba történő beköltözést követően, az élettársi kapcsolat tartama alatt került sor, egyértelműen alátámasztotta a felek szomszédjának, ...nak, (42. sorszám alatti jegyzőkönyv 3. oldal), valamint a kert építését végző szakembernek, ... a tanúvallomása (59. sorszám alatti jegyzőkönyv 4. oldal).

A kertkapu automatizálásának, valamint a kocsibejárónak az élettársi kapcsolat tartama alatti burkolását ... tanúvallomása támasztotta alá (42. szám alatti jegyzőkönyv 4. oldal). Az a tény, hogy a festési munkákat, a riasztó és a konyhabútor beszerelését az I. rendű alperes már az élettársi kapcsolat létesítése előtt elvégezte, az ítélet tábla a riasztóberendezés 2004. április 22. napján kelt átadás-átvételi jegyzőkönyve (24/A/35.) alapján állapította meg, illetve arra tekintettel, hogy az ingatlan kulcsainak 2004. április 13-án történt (17/A/15. számú átadás-átvételi jegyzőkönyv) átvételét követően nyilvánvalóan csak azért június hónap elején költöztek be a felek, mert ezen idő

alatt megtörtént az ingatlanok a rendeltetésszerű használatához szükséges mértékű felújítása, ezen belül a festése, valamint a konyhabútornak és konyhafelszerelési tárgyaknak a beszerzése.

Az elsőfokú eljárás során a felperes a beruházások bekerülési költségét 1.670.000 forintban, az I. rendű alperes pedig 1.255.000 forintban jelölte meg, és az elsőfokú eljárás során nem tettek előadást arra, hogy ezek a beruházások az ingatlan forgalmi értékét milyen mértékben emelték. A másodfokú tárgyaláson a felek egyezően nyilatkoztak akként, hogy az 1.670.000 forint költséggel járt összes beruházásnak az ingatlan 2008. évi értékesítésekor megállapítható 29.000.000 forintos forgalmi értékén belül eredményezett értéknövelő hatását 2.350.000 forintban határozták meg, tehát az elvégzett munkák a bekerülési költség 140%-ának megfelelő összeggel növelték az ingatlan forgalmi értékét.

A felek által egyezően előadott értékemelkedést eredményező szorzószámot figyelembe véve, az életközösség után elvégzett 1.050.000 forint bekerülési költségű munkák az ingatlan forgalmi értékét 1.470.000 forinttal emelték. Ez az az érték, amelynek - mint az élettársi közös vagyomból az I. rendű alperes tulajdonában álló ingatlanra fordított beruházásnak - az elszámolását igényelheti a felperes, mégpedig a szerzéshez való hozzájárulásának az arányában. Ennek összege 514.500 forint (1.470.000 forint 35%-a). Téves ugyanis az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy ennek elszámolása a felperes javára kétszeres elszámolást eredményezne. Az ingatlan értékesítése során befolyt 29.000.000 forintos vételárból ugyanis a felperes csak a törlesztéshez való hozzájárulás alapján javára megállapított 7,43%-ra eső arányban részesült.

A felperes fellebbezésében is azt kérte, hogy az elsőfokú ítélettel egyezően a ... ingatlan törlesztőrészeihez, a vagyonszerzési illeték kifizetéséhez, valamint a beruházásokhoz történő hozzájárulását a bíróság a ... ingatlan vételárának felhasználásával megvásárolt ..., ... utcai ingatlan tulajdoni hányadában számolja el javára. Az I. rendű alperes az elsőfokú bíróságnak ezt a számítási módját nem sérelmezte. Ezért a fellebbezési korlátokra tekintettel az ítéletábra is így számolta el a felperesnek a törlesztéshez és a beruházásokhoz történő hozzájárulását. Az ítéletábra álláspontja szerint azonban a vagyonszerzési illeték kifizetéséhez történő hozzájárulást - miután ez semmilyen formában nem jelentkezett a ... utcai ingatlan értékében megjelenő beruházásként, - csak megtérítési igényként lehet elszámolni.

A törlesztéshez és a beruházáshoz való hozzájárulás alapján a felperest megillető elszámolás az alábbi:

A felperest a hitel törlesztéséhez való hozzájárulás címén - az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott azon megállapítása alapján, hogy az együttélés alatt a felek 5.750.000 forintot törlesztettek közösen - 2.012.500 forint, a beruházásokhoz való hozzájárulás címén pedig 514.500 forint; összesen 2.527.000 forint illeti meg.

Az elsőfokú bíróság által követett számítási móddal szemben ezt az összeget azonban nem a ... utcai ingatlan megszerzéséhez szükséges 23.200.000 forinthez kell viszonyítani, mert az ingatlan tulajdonjogának megszerzésekor a felperes ahhoz még semmilyen formában nem járult hozzá. A felperes hozzájárulásaként azt kell meghatározni, hogy a ... utcai ingatlan 29.000.000 forintos eladási árából mennyi volt a felperes részesedése azáltal, hogy hozzájárult a hitel törlesztéséhez és az ingatlanon értéknövekedést eredményező beruházásokhoz.

A 29.000.000 forintos vételárból a felperest a hozzájárulása alapján 2.527.000 forint illette meg.

A 29.000.000 forint vételárból a felek az ... utcai lakás vételárának kifizetéséhez csak 12.600.000 forintot (a teljes befolyó vételárnak a 43,4%-át) használták fel. A fennmaradó 57,6%-ot a még fennálló hitel törlesztésére fordították, illetve az I. rendű alperes ... Banknál vezetett folyószámláján helyezték el.

A felperest megillető 2.527.000 forintnak tehát csak 43,4%-át, 1.096.718 forintot fordítottak az ...

lakás vételárának kifizetésére.

A fennmaradó 57,6%-nak megfelelő 1.430.282 forintot úgy kell tekinteni, hogy ezzel az összeggel a felperes a végtörlesztéshez járult hozzá, illetve ilyen összeg illeti meg a felperest az ... Banknál elhelyezett megtakarításból. Az elszámolás során tehát a felperest ezen a címen 1.430.282 forint összeg illeti meg.

Az ... utcai ingatlan 12.600.000 forintos vételárán belül tehát a felperes hozzájárulása 1.096.718 forint volt, amely a javára ebben az ingatlanban 8,7% tulajdoni hányad megszerzését eredményezte. Az ingatlan jelenlegi 11.000.000 forintos forgalmi értékéből kiindulva a felperest 957.000 forint (11.000.000 forint 8,7%-a) illeti meg az ingatlan-nyilvántartáson kívül megszerzett tulajdoni hányadának megtérítése címén.

... alatti ingatlan vagyonszerzési illetéke:

A felperes fellebbezésében azt kérte, hogy az ítélet tábla az I. rendű alperest terhelő, de az élettársi vagyonszerzés fennállása alatt kifizetett, a ... szám alatti ingatlan visszterhes vagyonszerzési illetékét is a szerzéshez való közreműködés arányában számolja el a felperes javára, mert ezt a követelését az elsőfokú eljárás során kötelmi igényként érvényesítette, de ennek elszámolásáról az elsőfokú bíróság nem rendelkezett.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében vitatta, hogy ez az elszámolási kötelezettsége fennáll a felperessel szemben. Az 1.275.000 forintos vagyonszerzési illetéket ugyanis az együttélésük 3 - 6. hónapjában fizette ki, havi 318.750 forint összegben. A felperes nem rendelkezett megtakarítással, keresete pedig legfeljebb havi 150.000 forint volt, amelyből nyilvánvalóan nem tudott még részben sem hozzájárulni az illeték havi törlesztőrészeihez.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a ... szám alatti ingatlan vételét követően kifizetett vagyonszerzési illeték megfizetése körében a Pest Megyei Illetékhivatal szám alatti fizetési meghagyása és az A/20. szám alatti átutalási megbízások alapján az alábbiak szerint egészíti ki:

A Pest Megyei Illetékhivatal az I. rendű alperesnek a ... szám alatti ingatlan vételét követően keletkezett visszterhes vagyonszerzés utáni illetékfizetési kötelezettségét 1.275.000 forintban állapította meg. Ezt az összeget az I. rendű alperes négy részletben, 2004. augusztus 10. és 2004. november 8. napja közötti időtartamban az ... Banknál vezetett folyószámlájáról havi 318.750 forint átutalással teljesítette.

A felperesnek az I. rendű alperes külön adósságát jelentő 1.275.000 forintos illeték élettársi közös vagyonból történt kifizetése miatti megtérítésre irányuló fellebbezése alapos.

Nem vitatott, hogy az I. rendű alperes az illetéket az élettársi kapcsolat fennállása alatt fizette ki. Az illeték törlesztőrészeinek átutalása az I. rendű alperes ... folyószámlájáról történt, amelyen minden hónapban volt olyan összegű bevétel, ami fedezte az illeték aktuális havi részletét.

A Ptk. 578/G. § (1) bekezdésében meghatározott élettársi vagyonszerzés lényege az, hogy az élettársak az életközösség teljes időtartamára egységesen megállapított közreműködési arány alapulvételével szereznek tulajdonjogot az élettársi kapcsolat fennállása alatt szerzett vagyontárgyakra, függetlenül attól, hogy a vagyontárgy megszerzésének pillanatában éppen milyen volt a jövedelmeik aránya. Amennyiben az élettársi vagyonszerzés tartama alatt valamelyik alvagyon javára vagy terhére megtérítési igény vagy kötelezettség keletkezik, azt is az élettársi kapcsolat teljes tartamára irányadó közreműködés arányában kell elszámolni, függetlenül attól, hogy

a kötelezettség keletkezésének időpontjában éppen milyen volt a felek szerzési aránya.

Nem vitás, hogy az I. rendű alperes külön adósságát az élettársi kapcsolat fennállása alatt fizették ki, ezért a vélelem az, hogy a kifizetés az élettársi közös vagyon felhasználásával történt. Az I. rendű alperes ugyanis nem bizonyította, hogy az illeték kifizetésére különvagyonát fordította. Az élettársi kapcsolat tartama alatt befolyó jövedelem ugyanis nem minősül az élettárs különvagyonának.

A felperes javára ezért megtérítési igény keletkezett, amelynek mértéke azonos az élettársi kapcsolat teljes időtartamára megállapított szerzési aránnyal, függetlenül attól, hogy az illeték visszafizetésének időpontjában a felek jövedelmének aránya ekkor az egységesen megállapított aránytól eltért. Az 1.275.000 forint összegű I. rendű alperesi külön adósságnak az élettársi kapcsolat fennállása alatt az élettársi közös vagyon felhasználásával történt kifizetése így a felperes javára 446.250 forint összegű megtérítési kötelezettséget eredményez.

..., külterületi fekvésű, szántó megnevezésű, ... hrsz.-ú ingatlan 4/16 tulajdoni hányada:

Az I. rendű alperes fellebbezésében azt kérte, hogy az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének ezen ingatlanra vonatkozó rendelkezését változtassa meg és állapítsa meg, hogy az ingatlan a különvagyonában áll, mert vételárát az édesanyjától ajándékba kapott összegből fizette ki. Állítását bizonyította az összeg I. rendű alperes által történt felvételét igazoló okirat, valamint édesanyjának és testvérének tanúvallomása.

Sérelmezte az I. rendű alperes, hogy az elsőfokú bíróság a vételár forrására elfogadta a felperes előadását, de nem vizsgálta a ... Zrt.-től felvett 1.800.000 forint és az ... Bank Nyrt.-től felvett 1.200.000 forint közös-, vagy különvagyonai jellegét, pedig az I. rendű alperes állította, hogy azok különvagyonai megtakarításai voltak. A ... Zrt.-től felvett 1.800.000 forint különvagyonai jellege bizonyított, mert a ... értékpapírokat 2005. február 8. napján az ...-nél vezetett számlájáról átutalt 1.000.000 forintból vette, amely nem lehetett közös megtakarítás. A ... befektetési jegyek pedig már a 2004. december 31-i, sőt a 2003. december 31-i értékpapír készlet kimutatásban is szerepeltek. Az ... Bank Nyrt.-től felvett 1.200.000 forint különvagyonai jellegét igazolja az is, hogy élettársi kapcsolatuk kezdetén 666.586 forint összegű megtakarítással rendelkezett.

Hivatkozott arra is, hogy az akkori jövedelmi viszonyait és jelentős kiadásait, valamint magas életszínvonalukat figyelembe véve 2004 júniusától 2005 májusáig 3.000.000 forintot nem tudtak megtakarítani.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet ezen rendelkezésének a helybenhagyását kérte.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ingatlan 17/A/25. szám alatti adásvételi szerződése, a ... Zrt. 17/A/26. és 21. számú iratai, az I. rendű alperes ... számlájának 30. és 70. sorszám alatt csatolt kivonatai alapján az alábbiak szerint kiegészíti:

Az I. rendű alperes az ... számlájáról 2005. május 10. napján 1.000.000 forintot, 2005. május 30. napján pedig további 200.000 forintot vett fel.

2005. május 13. napján az I. rendű alperes édesanyjának a ... Rt.-nél lévő megtakarításaiból 6.560.000 forintot vett fel.

A 2004. december 31. napján kelt értékpapír készlet nyilvántartás szerint az I. rendű alperes tulajdonában állt 300 db ... értékpapír. Az I. rendű alperes az ... folyószámlájáról 2005. február 8. napján felvett 1.000.000 forintot, és ennek felhasználásával vásárolt 2005. február 15. napján 580 darab ... értékpapírt.

2005. május 13. napján a ... Rt.-nél az I. rendű alperes eladta a 300 db, 995.606 forint értékű ... befektetési jegyeit, valamint az 580 darab, 864.207 forint értékű ... értékpapírjait és 1.800.000

forintot vett fel pénztári kifizetésként.

Az I. rendű alperes a 2005. május 30. napján kelt adásvételi szerződéssel 3.000.000 forint vételárért vásárolta meg a ..., külterületi fekvésű, szántó megnevezésű, ... hrsz.-ú ingatlan 4/16 tulajdoni hányadát. A vételárat az adásvételi szerződés megkötésének napján egy összegben kifizette.

A kiegészített tényállás alapján annak megállapítására irányuló fellebbezés, hogy a ... szántó ingatlan az I. rendű alperes különvagyonra, részben alapos.

Oszítja az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy az I. rendű alperes nem bizonyította azt az állítását, hogy az ingatlant az édesanyjától kapott ajándék felhasználásával vásárolta, ezért az a kizárólagos tulajdona. Az elsőfokú bíróság azonban a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó, a Pp. 206. §-ában megfogalmazott, valamint az ítélet indokolására vonatkozó, a Pp. 221. §-ában megfogalmazott kötelezettségének nem tett eleget. Az ítéletábra ezért az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását az alábbiak szerint kiegészíti:

Az ingatlant az I. rendű alperes az élettársi kapcsolat fennállása alatt szerezte, ezért a vélelem az, hogy az az élettársak közös vagyona. Az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett állásponttal szemben ugyanis az élettársi kapcsolat alatt szerzett vagyontárgyakra a közös szerzés vélelme áll fenn. Az elsőfokú bíróság által hivatkozott eseti döntéssel szemben a Legfelsőbb Bíróság a 2010. évi 2227. számú elvi határozatában és több eseti döntésében kifejtette, hogy az élettársi kapcsolat fennállása alatt keletkezett vagyonszaporulat tekintetében a közös szerzés vélelme érvényesül. Az élettársi közös szerzés vélelmével szemben a saját vagyoni hozzájárulásra hivatkozó felet terheli a bizonyítás a tekintetben, hogy a vagyontárgy megszerzése nem az élettársi közös vagyonból, hanem saját vagyoni eszközeinek felhasználásával történt. (EBH2010. 2227., BH2007. 122.)

Élettársak között eltérő megállapodás hiányában vélelem szól amellett, hogy az együttélésük ideje alatt megszerzett vagyontárgyak a szerzésben való közreműködésük arányában a közös tulajdonukat képezik, ezért az együttélés ideje alatt szerzett egyes konkrét vagyontárgyak megszerzésében való közreműködését az igényt érvényesítő élettársnak nem kell külön bizonyítania. (Legfelsőbb Bíróság Pfv.II.20.357/2011/9. számú ítélet)

A vélelem mellett az ingatlan élettársi közös vagyonból történt szerzése mellett szól az, hogy az I. rendű alperes a ... Zrt.-nél vezetett megtakarításából 2005. május 13. napján 1.800.000 forintot, az ... Banknál vezetett folyószámlájáról 2005. május 10. napján 1.000.000 forintot, majd az adásvételi szerződés megkötésének napján, 2005. május 30-án további 200.000 forintot vett fel. Ezek az adatok azt igazolják, hogy az adásvételi szerződés megkötését megelőző 3 hetes időtartamban az I. rendű alperes készpénzben felvett az ingatlan vételárának megfelelő összeget.

Tény, hogy az I. rendű alperes édesanyjának és testvérének a tanúvallomása az I. rendű alperesnek azt az előadását támasztja alá, hogy a 2005. május 13. napján a ... Zrt.-től felvett 1.800.000 forintot kölcsönadta a testvérének és a telek vételárát édesanyjának a ... Zrt.-től ugyanazon a napon felvett megtakarításából, abból az I. rendű alperes részére ajándékozott 3.300.000 forintból fizette ki. Az I. rendű alperes előadását azonban ezen közeli hozzátartozók tanúvallomásán kívül más adat nem támasztja alá.

Az élettársi közös vagyon megosztása iránti perekben nem kizárt a közeli hozzátartozók tanúvallomásainak bizonyítékként történő felhasználása, mert nyilvánvaló, hogy az élettársak vagyoni viszonyairól általában csak a felekkel közeli kapcsolatban álló személyek tudnak. Abban az esetben azonban, ha valamelyik fél állítását csak közeli hozzátartozók és így a jogvita eldöntésében nyilvánvalóan érdekelt tanúk támasztják alá, akkor ezen tanúvallomások bizonyítékként történő értékelésének csak akkor van helye, ha a tanúvallomások a perben rendelkezésre álló adatokkal és egyéb objektív bizonyítékokkal egybeesnek. Jelen perben azonban az I. rendű alperes édesanyjának

és testvérének tanúvallomásával szemben áll az az okiratokkal bizonyított tény, hogy a 3.000.000 forint készpénzben az I. rendű alperes rendelkezésére állt, amelyet az adásvételi szerződés megkötését megelőző közeli időpontban vett fel. Kiemelt jelentőséget tanúsított az ítéletábra ezen túlmenően annak a körülménynek, hogy az I. rendű alperes édesapja tanúvallomásában az édesanyjával, illetve a testvérével szemben úgy nyilatkozott, hogy az I. rendű alperes az ingatlant a saját pénzéből vásárolta és nem volt tudomása arról, hogy a házastársa kifejezetten a telek megvásárlásának céljára ajándék készpénzt juttatott az I. rendű alperesnek. 2005. évben 6.500.000 forint jelentős értéket képviselt, ez az összeg még 2008. évben is a felek által megvásárolt 69 m²-es lakás vételárának a felét jelentette. Ilyen jelentős összeg házastársa által történt ajándékozásáról az I. rendű alperes édesapjának még akkor is tudomással kellett rendelkeznie - amennyiben az ajándékozás valóban megtörtént - ha a házastársával külön gazdálkodtak.

Értékelte az ítéletábra azt a tényt is, hogy amennyiben a vételár kifizetéséhez szükséges készpénz az édesanyjától kapott ajándékból teljes egészében rendelkezésére állt az I. rendű alperesnek, akkor nem lett volna szükség arra, hogy az adásvételi szerződés megkötésének napján még 200.000 forintot felvegyen az ... számlájáról.

Helyesen állapította meg ezért az elsőfokú bíróság, hogy az I. rendű alperes nem bizonyította azt az állítását, hogy az ingatlan vételárát az édesanyjától kapott ajándékból fizette ki, ezért az a különvagyonában állt.

Az I. rendű alperes fellebbezésével szemben a 3.000.000 forintot az I. rendű alperes bevételeként, a szerzési arányát növelő tételként sem lehet elszámolni. A közeli hozzátartozók tanúvallomása ugyanis nem csak annak bizonyítására nem volt alkalmas, hogy a telek vételárát az édesanyjától ajándékba kapott pénzből fizette ki az I. rendű alperes, de az ítéletábra álláspontja szerint maga a készpénz ajándékozása sem bizonyított.

Tévesen hivatkozik az I. rendű alperes fellebbezésében arra, hogy a felperes nem vitatta az ajándékozás megtörténtét. A perben a felperes részéről a 3.000.000 forint ajándékozását elismerő nyilatkozat nem történt. A felperes csupán olyan előadást tett, hogy a telek vételárából 4.000.000 forintot fizettek a felek és a fennmaradó összeget egészítette ki az I. rendű alperes édesanyja, (keresetlevél 2. oldal és 10. szám alatti jegyzőkönyv 3. oldal) de az ajándékozás tényét vitatta, előadása szerint az I. rendű alperes édesanyja visszafizetési kötelezettséggel juttatta nekik a készpénzt. A felperesnek ez az előadása azért aggályos, mert okirattal bizonyított, hogy a telek vételára nemhogy a 4.000.000 forintot nem haladta meg, de összesen 3.000.000 forint volt. Önmagában az, hogy a telek vételét az I. rendű alperes intézte és annak körülményeivel, a vételárral és a kifizetés módjával a felperes nem volt tisztában, még nem eredményezi az ingatlan alperesi különvagyonon kívüli jellegét és a felperes ezen nyilatkozatát nem lehet úgy sem értelmezni, hogy az I. rendű alperes édesanyjától juttatott 3.000.000 forint ajándék tényét elismerte.

Részben alapos azonban az I. rendű alperesnek azt a fellebbezési érvelése, hogy az ingatlan akkor is a különvagyonában áll, ha nem állapítható meg, hogy a vételárát az édesanyjától ajándékba kapott készpénz felhasználásával fizette ki.

Az I. rendű alperes ugyan az elsőfokú eljárás során kizárólag arra alapította különvagyonát, hogy az ingatlan vételára az édesanyjától ajándékba kapott készpénzből származott, de mind a ... Zrt.-nél, mind az ... számlán lévő megtakarításra is különvagyonát állította, (19. számú és 24. számú előkészítő irat 4. oldal) és ez részben bizonyított is.

A ... Zrt.-től 2005. május 13. napján felvett 1.800.000 forint egyik forrása a 300 db ... megnevezésű értékpapír volt. A 2004. december 31-i értékpapír készlet kimutatás már tartalmazza ezeket a megtakarításokat. Ekkor a felek között már fennállt az életközösség, ezért önmagában az a tény, hogy már ebben az időpontban rendelkezett az I. rendű alperes ezekkel az értékpapírokkal, nem bizonyítja annak különvagyonon kívüli jellegét, a vélelem szerint az az élettársi közös vagyonba tartozott.

Az I. rendű alperes által a fellebbezésben hivatkozott 2003. december 31-i értékpapír készlet kimutatás nincs az iratok között, így nem áll a bíróság rendelkezésére olyan okirat, amely azt bizonyítaná, hogy ezek az értékpapírok már az élettársi kapcsolat létesítése előtt is az I. rendű alperes tulajdonában álltak.

A 2005. május 13. napján felvett 1.800.000 forint másik forrása a 864.207 forint értékben eladott 580 db ... értékpapír volt. Ezeket az értékpapírokat az I. rendű alperes az ... számlájáról 2005. február 8. napján felvett 1.000.000 forint összeg felhasználásával vásárolta 2005. február 14. napján. Állította azt is az I. rendű alperes (24. sorszám alatti előkészítő irat 4. oldal), hogy az ... Bank Nyrt.-nél vezetett számláján különvagyona volt, mert ezen a számlán volt az élettársi kapcsolat kezdetén meglévő megtakarítása és ezt követően a vállalkozási tevékenységből származó jövedelmének az a része, amely a közös kiadásokon felül maradt. Azért tekintette a kiadásokon felül megmaradt összeget különvagyónának, mert ez fedezte vállalkozásának fejlesztését, illetve a vállalkozás fennmaradásához szükséges anyagi háttérrel és fedezetet.

Annak eldöntése érdekében, hogy az I. rendű alperesnek az ... Banknál vezetett számláján lévő, a vállalkozási tevékenységből származó bevétele közös vagy különvagyoni bevételnek minősül, azt kell tisztázni, hogy az élettársak vagyoni viszonyaiban mi minősül közös, illetve különvagyonnak. A házastársakra vonatkozó jogi szabályozással szemben ugyanis - amely szerint a Csjt. 27. § (1) bekezdése, illetve a 28. §-a egyértelműen rögzíti, hogy mi minősül a házastársak közös, illetve különvagyónak - a Ptk. 578/G. §-a ilyen szabályozást nem tartalmaz. A Ptk. nem is használja az élettársak viszonylatában a közös, illetve különvagyont fogalmát.

A bírói gyakorlat a kifejezett jogi szabályozás hiányában az élettársi közös, illetve különvagyont a Csjt. szabályának analógiájára fogalmazza meg azzal, hogy az élettársak összvagyonán belül a házastársi vagyonszösséghez hasonlóan három alvagyont lehet megkülönböztetni: az egyik, illetve a másik élettárs különvagyont, továbbá a közös vagyont.

Élettársak esetén is közös vagyonnak kell tekinteni a vagyonnak azt a részét, amelyet a felek az élettársi jogviszony tartama alatt akár együttesen, akár külön-külön, de a közös tulajdonszerzés legalábbis hallgatólagos szándékával szereztek meg. Ide tartozik az élettársi kapcsolat fennállása alatt befolyó munkabér és a vállalkozási tevékenységből származó jövedelem.

Különvagyonnak minősül ugyanakkor az a vagyon, amelyet valamelyik házastárs már az élettársi jogviszony kezdete előtt, illetve annak tartama alatt külön, a kizárólagos tulajdonszerzés célzatával szerzett. (Legfelsőbb Bíróság Pfv.II.21.364/2000.) A közös szerzés vélelmével szemben tehát bármelyik élettárs bizonyíthatja, hogy az élettársi kapcsolat tartama alatt megszerzett valamely vagyontárgy vagy vagyonszaporulat azért nem képezi az élettársak szerzésben való közreműködési arányának megfelelő mértékű közös tulajdonát, mert az valamelyik élettárs különvagyona, tehát olyan vagyontárgy a) amely az élettársi kapcsolat létesítésekor már megvolt, b) amelyet az élettársak valamelyike az élettársi kapcsolat tartama alatt öröklés jogcímén szerzett meg vagy ajándékba kapott, c) amely az élettársak valamelyikének a személyes használatra szolgáló és szokásos mértékű, illetve mennyiségű vagy d) az említett különvagyoni tárgyak értékén szerzett vagyontárgynak minősül. (BH2002. 229.)

A házassági vagyonszösség szabályainak analóg módon történő alkalmazásával tehát az I. rendű alperes különvagyont kizárólag az élettársi kapcsolat létesítésekor meglévő megtakarításai képezték, míg az élettársi kapcsolat fennállása alatt a vállalkozási tevékenység folytatásából befolyt jövedelme, illetve annak a közös megélhetésre felhasznált összeget meghaladó része közös vagyon. Ugyanígy közös vagyon a felperes munkabére is.

Az I. rendű alperes vállalkozói pénzforgalmi számlája forgalmi kivonatának adatai (70. sorszám alatt csatolt irat) szerint az élettársi kapcsolat létesítésekor az I. rendű alperes valóban rendelkezett

752.416 forint összegű megtakarítással. Ez az összeg, mint az élettársi kapcsolat létesítése előtt meglévő vagyon az I. rendű alperes különvagyonának minősül. A számlakivonatok adataiból az is megállapítható, hogy az I. rendű alperes vállalkozói tevékenységéből származó jövedelme minden hónapban rendszeresen erre a számlára érkezett, az I. rendű alperes a számláról átutalással teljesítette a vállalkozási tevékenységet terhelő adó és egyéb kötelezettségeket és rendszeresen készpénzt vett fel. A kapcsolat kezdetén meglévő alperesi különvagyon, majd az ezt követően befolyó jövedelmet, mint közös vagyont nem kezelték elkülönítve, és nem kezelték elkülönítetten a mindennapi megélhetésük költségeinek fedezésére, illetve a vállalkozás céljaira fordítandó vagyont sem.

2004. július 12. napján volt a számla egyenlege a legalacsonyabb, - 484.813 forint -, vagyis az eredetileg meglévő 752.416 forint összegű alperesi különvagyonot részben felhasználták a felek és a különvagyon összege 2004. július 12. napjára 484.813 forintra csökkent. Nincs ugyanis olyan kötelezettség, hogy az élettársi kapcsolat fennállása alatt felhasznált különvagyon az élettársi kapcsolat fennállása alatt pótolni kellene. Az ezt követő időszakban a felperes folyószámláján ennél mindig magasabb összeg volt, ami azt jelenti, hogy 2004. július 12. napja után a számlán lévő, 484.813 forintot meghaladó összegeket már közös vagyonnak kell tekinteni.

Az 580 db ... értékpapír megvásárlása érdekében az ... számláról 2005. február 8. napján felvett 1.000.000 forintból 484.813 forint volt az I. rendű alperes ekkor még meglévő különvagyon, az ezt meghaladó összeg pedig már a felek élettársi közös vagyona volt, és ezzel a felvétellel az I. rendű alperes különvagyon elfogyott.

Ezért az ... számláról 2005. május 10. napján felvett 1.000.000 forint, illetve a 2005. május 30. napján felvett további 200.000 forint már a felek közös vagyoni megtakarítása volt.

A ... szántó ingatlan vételárának kifizetéséhez felhasznált 3.000.000 forintból tehát annak 16%-a; 484.813 forint volt az I. rendű alperes külön-, a fennmaradó 84% pedig az élettársak közös vagyona volt.

Az ingatlan forgalmi értékét a felek egyezően 4.000.000 forintban határozták meg. Ennek 84%-a, 3.3600.00 forint értékben az élettársak közös vagyona, a további 16% pedig 640.000 forint értékben az I. rendű alperes különvagyon.

Nem fogadta el az ítéletábra az I. rendű alperesnek azt a hivatkozását sem, hogy életközösségük kezdetétől az ingatlan vételéig tartó időtartam alatt nem tudtak 3.000.000 forintot megtakarítani. A felperes havi jövedelme 2004. évben hozzávetőlegesen 151.000, 2005. évben pedig 161.000 forint volt, az I. rendű alperes bevétele pedig 2004. évben havi nettó 743.000, 2005. évben pedig havi nettó 697.000 forint volt. Ez azt jelenti, hogy a 2004. június 1. napjától 2005. május 30. napjáig tartó, egy éves időtartam alatt kb. 10.548.000 forint bevételük volt. Ha figyelembe vesszük az ekkor már fizetett havi 125.000 forint összegű törlesztőrészletet, a havi 60.000 forint összegű lakásfenntartási költséget és megélhetésük havi kb. 60.000 forintos költségét (20. sorszám alatti jegyzőkönyv 5. oldal), a havi rendszeres kiadásaik kb. 245.000 forint összeget jelentettek, ami az egy éves időtartamra 2.940.000 forint. Bevételükből tehát még megmaradt 7.608.000 forint. Ebből még akkor is meg lehetett takarítani a telek vételárának kifizetéséhez a közös vagyonból felhasznált 2.515.000 forint körüli összeget, ha további kiadásaik is felmerültek.

A Suzuki típusú gépkocsikra történt kifizetések elszámolása:

Az I. rendű alperes fellebbezésében azt kérte, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét ebben a körben úgy változtassa meg, hogy a ... forgalmi rendszámú személygépkocsi vételárának kifizetéséhez felvett kölcsön élettársi közös vagyonból kifizetett törlesztőrészleteinek elszámolásán kívül számolja el a felperes tulajdonában állt korábbi, ... forgalmi rendszámú gépkocsi 2004.

júniustól 2006. májusig kifizetett 669.744 forint összegű törlesztőrészeit; amelyből az I. rendű alperest 468.821 forint illeti meg;

- számolja el ezen személygépkocsi hitelének 627.891 forint összegű végtörlesztését, amelyből az I. rendű alperest 439.524 forint illeti meg;

- továbbá számolja el a ... forgalmi rendszámú gépkocsi 500.000 forintos kezdőrészletét, amelyből az I. rendű alperest 350.000 forint illet meg.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében erre a fellebbezési kérelemre nem nyilatkozott.

A fellebbezés alaptalan.

A Pp. 3. § (1) bekezdés szerint a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el, a (2) bekezdés szerint pedig a bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van.

A Pp. 235. § (1) bekezdés szerint a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A Pp. 247.§ (1) bekezdés szerint pedig a másodfokú eljárásban a keresetet nem lehet megváltoztatni.

Az elsőfokú eljárás során a vagyonmérlegbe a felperes állította be a ... forgalmi rendszámú autó hitelének az együttélés időtartama alatt történt 1.025.000 forintos törlesztését és nem vitatta, hogy a fele-fele arányú szerzési arányra tekintettel ezen a címen az I. rendű alperest 512.500 forint illeti meg (keresetlevél 3. oldala).

Az I. rendű alperes a 9. számú előkészítő iratában a törlesztés általa megjelölt 20-80%-os szerzési aránynak megfelelő elszámolását kérte.

A 2011. február 9. napján tartott tárgyaláson (20. sorszám alatti jegyzőkönyv 12. oldal) a felperes az ezen a címen az I. rendű alperest megillető összeget az együttélés 41 hónapos időtartama alatt kifizetett 1.025.000 forint összegű törlesztés felében, 512.500 forintban határozta meg. Az I. rendű alperes erre úgy nyilatkozott, hogy az elszámolást nem vitatja (20. sorszám alatti jegyzőkönyv 12. oldal) és a tárgyalás végén a felek egyező előadása az volt, hogy a vagyonleltárt véglegesnek tekintik.

Az elsőfokú bíróság 21. számú végzése rögzíti, hogy a személygépkocsival kapcsolatos elszámolást az I. rendű alperes nem vitatta, ezért a bíróság ezzel kapcsolatban bizonyítást nem folytat le.

A 2011. szeptember 5. napján tartott tárgyaláson (31. sorszám alatti jegyzőkönyv 9. oldal) az I. rendű alperes kérte a gépkocsi adásvételi szerződésének csatolását a felperestől és erre, valamint a hiteltörlesztéssel kapcsolatos iratok csatolására az elsőfokú bíróság felhívta a felperest. A felperes csatolta a ... forgalmi rendszámú gépkocsi adásvételi szerződését és a kölcsön végtörlesztésére vonatkozó iratokat. (32/F/1.,2.,3. és 4. sorszám alatti iratok) Az elsőfokú bíróság az iratokat az I. rendű alperes részére átadta (42. sorszám alatti jegyzőkönyv 6. oldal). Az I. rendű alperes ezen iratok ismeretében a Suzuki gépkocsi törlesztésével kapcsolatos, a felperes által előadottaktól eltérő elszámolási igényt nem jelentett be, a 61. számú előkészítő iratában úgy nyilatkozott, hogy az ingóságokkal - így a Suzuki gépkocsival kapcsolatos I. rendű alperest megillető megtérítési igénnyel - kapcsolatban változatlan az álláspontja.

Ezen adatok alapján tehát az állapítható meg, hogy az elsőfokú eljárás során a felperes által előterjesztettől eltérő elszámolási igényt az I. rendű alperes nem adott elő, a felperestől eltérő elszámolási kérelme nem volt.

A Pp. 235. § (1) bekezdése és a 247.§ (1) bekezdése alapján az elszámolással kapcsolatos eltérő új igényét az I. rendű alperes a másodfokú eljárásban már nem terjesztheti elő. Ezért a fellebbezés ezen részét az ítéletábra érdemben nem vizsgálta.

22. tételszám alatt felvett Samsung típusú televíziókészülék:

Az I. rendű alperes fellebbezésében azt kérte, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és az élettársi kapcsolat fennállása alatt teljes egészében részletre vásárolt televíziókészülék 100.000 forintos értékének 70%-át, 70.000 forintot számoljon el az I. rendű alperes javára.

A fellebbezés alaptalan.

A vagyonmérlegbe 22. tételszám alatt felvett televíziókészülék az ítéletben megosztott ingóságok egy tétele, értékét az elsőfokú bíróság a felek által egyezően előadott 100.000 forint összegben határozta meg. A 705.000 forint értékű ingóságok megosztásának és elszámolásának része a 22. tételszámú ingóság is. Az elsőfokú ítéletben megtörtént az ingóságok értékének a szerzéshez való hozzájárulás arányban történő megosztása. Nincs lehetőség arra, hogy ezt az egy ingóságot a vagyonmérlegből kiemelve, külön számolja el a bíróság. Nincs jelentősége annak sem, hogy ezt a vagyontárgyat az életközösség fennállása alatt hitel felvételével vásárolták a felek, és a hitelt vissza is fizették. Az elsőfokú eljárásban egyébként sem terjesztette elő ezt az elszámolási igényét az I. rendű alperes.

Az egyes közös vagyonba tartozó vagyontárgyak, valamint az elszámolási igények módosítása következtében a felek közötti élettársi közös vagyon megosztása az alábbiak szerint alakul:

Az élettársi közös vagyon köre:

1. ..., szántó ingatlan 84/100 tulajdoni hányada: 3.360.000 forint;

2. Ingóságok: 705.000 forint;

összesen: 4.065.000 forint értékben.

A felperest a 35%-os szerzési arányára tekintettel az élettársi közös vagyonból 1.422.750 forint; az I. rendű alperest a 65%-os hozzájárulása alapján 2.642.250 forint illeti meg.

Az élettársi közös vagyon megosztása:

Az élettársi közös vagyon megosztása során - az elsőfokú bíróság ítéletének megfelelően - a felperes tulajdonába kerül a ... szántó ingatlan közös vagyonba tartozó 84/100 tulajdoni hányada 3.360.000 forint értékben, (továbbá az I. rendű alperes 16/100 tulajdoni hányada 640.000 forint értékben); valamint a 8. és 22. tételszám alatti ingóságok 140.000 forint;

a közös vagyonból összesen: 3.500.000 forint értékben.

Az I. rendű alperes tulajdonába kerülnek az elsőfokú ítéletnek megfelelően a további ingóságok 565.000 forint értékben.

A megosztás során a közös vagyonból a felperes tulajdonába az öt megilletőnél 2.077.250 forinttal magasabb érték kerül, (3.500.000 - 1.422.750 forint) az I. rendű alperes pedig az öt megilletőnél 2.077.250 forinttal alacsonyabb értékhez jut.

Ez azt eredményezi, hogy a felperes értékkiegyenlítés címén köteles az I. rendű alperesnek 2.077.250 forintot megfizetni.

Megtérítési igények:

I. Ingatlanokkal kapcsolatos elszámolás:

A megosztás során a felperes tulajdonába kerül a ... szántó ingatlannak az I. rendű alperes tulajdonában álló 16/100 tulajdoni hányada, ennek megváltási áráként köteles a felperes az I. rendű alperesnek 640.000 forintot megfizetni.

Az I. rendű alperes tulajdonába kerül a ..., ... utcai ingatlanban a felperes által megszerzett 8,7% mértékű tulajdoni hányad, amelynek megtérítése fejében köteles az I. rendű alperes a felperesnek megfizetni 957.000 forintot.

II. Egyéb elszámolás:

A felperes köteles az I. rendű alperesnek megfizetni a Suzuki típusú személygépkocsi törlesztőrészeihez történt hozzájárulást: 666.250 forint összegben.

Az I. rendű alperes köteles megfizetni a felperesnek:

- a Honda típusú gépjármű vételár részletéből a felperesre eső összeget: 892.500 forintot;
 - a ... ingatlan vagyonszerzési illetékének a felperesre eső részét: 446.250 forintot;
 - a ... ingatlanban a felperest megillető 2.527.000 forintból az ... utcai ingatlan vételárára fel nem használt 1.430.282 forintot;
- összesen: 2.769.032 forintot.

Az élettársi közös vagyon megosztása során tehát a felperes köteles az I. rendű alperes részére megfizetni:

- a közös vagyon megosztása során keletkezett értékkiegyenlítést: 2.077.250 forint,
 - a ... szántó ingatlanban fennálló I. rendű alperesi különvagyon értékét: 640.000 forint,
 - a Suzuki hiteltörlesztéséhez történt hozzájárulást: 666.250 forint,
- összesen: 3.383.500 forintot.

Az I. rendű alperes köteles a felperesnek megfizetni:

- a ..., ... utcai ingatlanban a felperest megillető részt: 957.000 forintot,
 - egyéb elszámolási igények címén: 2.769.032 forintot,
- összesen: 3.726.032 forintot.

Az egymással szemben fennálló tartozások beszámításával az I. rendű alperes köteles a felperes részére 342.532 forint megfizetésére (3.726.032 - 3.383.500).

Az ítélet tábla ezen indokok alapján az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében megváltoztatta, a felperes értékkülönbözet megfizetésére történő kötelezését mellőzte, és helyette az I. rendű alperest kötelezte a felperes részére 342.532 forint megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása során az ítélet rendelkező részéből az ítélet tábla mellőzte a 4. tételszám alatt felvett ... forgalmi rendszámú, Suzuki Swift típusú személygépkocsi felperes, illetve az 5. tételszám alatt felvett, ... forgalmi rendszámú Honda Accord típusú személygépkocsi I. rendű alperes tulajdonába adását, mert ezen vagyontárgyak megosztására a felperes kereseti kérelmet nem terjesztett elő, ezeket a vagyontárgyakat a felek és az elsőfokú bíróság is a felek különvagyonaként kezelte, kizárólag elszámolási igényt érvényesítése történt.

Ugyanígy mellőzte az ítélet tábla az ítélet rendelkező részéből a ..., ... utca szám alatti ingatlan I. rendű alperes tulajdonába adására vonatkozó rendelkezést, mert ilyen tartalmú keresetet sem terjesztett elő a felperes, az ingatlannal kapcsolatban a megosztás során csak kötelmi igényt érvényesített.

Ennek megfelelően a megosztás során a felperes tulajdonába adott, közös vagyonba tartozó vagyontárgyak értéke 3.500.000 forint, míg az I. rendű alperes tulajdonába 565.000 forint értékű vagyontárgyak kerültek.

Alaptalan az I. rendű alperesnek a másodlagos fellebbezési kérelme, amely arra irányult, hogy az élettársi közös vagyon megosztása során a ... szántó ingatlant a bíróság az I. rendű alperes tulajdonába adja.

A közös vagyon ilyen módon történő megosztása esetén az elszámolás az alábbiak szerint alakulna:

A felperes tulajdonába a megosztás során 140.000 forint értékű ingóság jutna, ami az öt megilletőnél 1.282.750 forinttal alacsonyabb összeg. Az I. rendű alperes tulajdonába 3.925.000 forint érték, az öt megilletőnél 1.282.750 forinttal magasabb összeg kerülne. Megtérítési igényként a felperes lenne köteles az I. rendű alperesnek a Suzuki törlesztőrészletei címén 666.250 forint megfizetésére; míg az I. rendű alperest terhelne az ... utcai ingatlanmal kapcsolatos megtérítési igény kifizetése 957.000 forint, az egyéb elszámolási igények megfizetése címén 2.769.032 forint, továbbá a közös vagyon megosztása során keletkezett 1.282.750 forint értékkiegyenlítés megfizetése, összesen: 5.008.782 forint összegben. Ez azt eredményezné, hogy az I. rendű alperesnek a felperes felé 4.342.532 forint fizetési kötelezettsége lenne.

A perben az I. rendű alperes teljesítőképességére nincsenek adatok, illetve a teljes személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelmében előadottak alapján az I. rendű alperes nem teljesítőképés. Ezért a vagyon megosztásának kizárólag azt a módját lehet alkalmazni, hogy a ... szántó ingatlan a megosztás során a felperes tulajdonába kerül, és így az I. rendű alperest lényegesen alacsonyabb, 342.532 forint megfizetése terheli.

Elsőfokú perköltség:

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása folytán módosult a pernyertesség, pervesztesség aránya. A felperes keresetében élettársi közös vagyon megosztása jogcímén 8.300.000 forintra tartott igényt. Az ítélet alapján 3.842.532 forinthez jut, így pernyertessége 46%-os.

A Pp. 81. § (1) bekezdés alapján ezen pernyertesség figyelembevételével köteles a felperes az I. rendű alperesnek megfizetni az I. rendű alperesnek az elsőfokú eljárásban az ügyvédi képvislettel kapcsolatban felmerült költségének 54%-át, melynek összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján áfa-tartalommal együtt 284.600 forintban határozta meg. Az I. rendű alperes pedig a felperes ügyvédi képvislettel kapcsolatban felmerült költségének 46%-át, 242.400 forintot köteles megfizetni. Ezen a címen tehát a felperes köteles az I. rendű alperesnek megfizetni 42.200 forintot. A Pp. 81. § (1) bekezdés alapján azonban az I. rendű alperes köteles a felperesnek megfizetni a felperes által előlegezett 46.950 forint összegű szakértői díj 46%-át, 21.597 forintot. Perköltség címén ezen, egymással szemben fennálló tartozások beszámításával a felperes köteles az I. rendű alperes részére megfizetni 20.600 forintot.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt és az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított 498.000 forint kereseti illetékből a Pp. 81. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a felperes köteles megfizetni az államnak felhívásra 268.900 forintot, míg az I. rendű alperes teljes személyes költségmentessége folytán a további kereseti illetéket 229.100 forint összegben a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és a 14. §-a alapján az állam viseli.

Ezen indokok alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján fellebbezett részében részben megváltoztatta.

Másodfokú perköltség:

A felperes fellebbezése arra irányult, hogy az 1.863.700 forint összegű marasztalását az ítélet tábla mellőzze és az I. rendű alperest kötelezze 1.936.000 forint megfizetésére. A felperes fellebbezésének értéke így az Itv. 39. § (1) bekezdés alapján 3.799.700 forint.

Az ítélet tábla a felperes marasztalását mellőzte és az I. rendű alperest 342.532 forint megfizetésére kötelezte. A felperes fellebbezése tehát 2.206.232 forint erejéig lett eredményes, pernyertessége 58%-os mértékű.

A felperes fellebbezésével összefüggésben a felperes és az I. rendű alperes ügyvédi képvislettel

kapcsolatban felmerült perköltségének összege a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján áfával növelten 120.640 - 120.640 forint. Ebből a fellebbezés eredményessége alapján a felperes köteles az I. rendű alperesnek megfizetni 50.668 forintot, míg az I. rendű alperes köteles a felperesnek megfizetni 69.971 forintot. A tartozások beszámításával ezen a címen az I. rendű alperes köteles a felperesnek megfizetni 19.300 forintot.

A felperes fellebbezésének illetéke az Itv. 46. § (1) bekezdés alapján 304.000 forint, amelyből a pernyertességéhez igazodóan a Pp. 239. §. alapján alkalmazandó 81. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 15. § (1) bekezdése, valamint 13. § (2) bekezdése alapján a felperes köteles megfizetni 127.700 forintot, a további 176.300 forint illetéket pedig az IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Az I. rendű alperes fellebbezése arra irányult, hogy az ítélet tábla a felperes marasztalását 5.328.345 forinttal emelje fel, így az I. rendű alperes fellebbezésében vitatott érték az Itv. 39. § (1) bekezdése alapján ez az összeg.

Az I. rendű alperes fellebbezése teljes egészében eredménytelen volt, ezért az I. rendű alperes fellebbezésével összefüggésben a felperes ügyvédi munkadíj formájában felmerült másodfokú perköltségét az I. rendű alperes köteles a felperes részére megfizetni. Ennek mértékét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján 170.000 forintban állapította meg.

Az I. rendű alperes fellebbezésével felmerült 426.300 forint fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. §-a alapján az állam viseli.

A másodfokú eljárásban felmerült költségként tehát az I. rendű alperes köteles a felperes részére megfizetni 189.300 forint másodfokú perköltséget; a felperes köteles az államnak megfizetni 127.700 forint fellebbezési illetéket, míg a további 602.600 forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

..., 2016. június 21.

Dr. Lukács Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s. k.
előadó bíró

Kepesné dr. Bekő Borbála s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Fővárosi Ítélet tábla
17.Pf.20.226/2015/17-II.

A Fővárosi Ítélet tábla a Grád és Regász Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Grád András ügyvéd) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, dr. Gondos Gabriella ügyvéd (fél címe 1) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe.) I. rendű, a személyesen eljárta II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe.) II. rendű, a személyesen eljárta III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe. 1. emelet 4.) III. rendű, a személyesen eljárta IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe.) IV. rendű, a személyesen eljárta V.rendű alperes neve (V.rendű alperes címe.) V. rendű, a személyesen eljárta VI.rendű alperes neve **VI. r. alperes címe**) VI. rendű alperesek ellen élettársi vagyonközösség megosztása iránt indított perében a 17.Pf.20.226/2015/15-I. számú ítéletének

kiegészítése tárgyában meghozta a következő

Kiegészítő ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla a 17.Pf.20.226/2015/15-I. számú ítéletét akként egészíti ki, hogy:

Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A kiegészítő ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az ítéltábla észlelte, hogy az ítélet rendelkező része nem tartalmazza a meg nem változtatott rendelkezések helybenhagyására vonatkozó döntést.

Az ítéltábla ezért az ítéletet a Pp. 225. § (6) bekezdése alapján kiegészítette.

..., 2016. július 12.

. Lukács Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s. k.
előadó bíró

Kepesné dr. Bekő Borbála s. k.
bíró

A kiadmány hitelül: